

Tıp Eğitimi ve E-Öğrenme

Doğakan YİĞİT¹

Mahmut Fırat KAYNAK²

GİRİŞ

Tıp alanındaki bilgiler her geçen gün güncellenerek artmakta ve bu durum ideal tıp eğitiminin nasıl yapılabileceği konusunda yeni arayışları zorunlu kılmaktadır. Zira bilgi arttıkça bunların öğrenilmesi ve uygulanması ayrı bir sorun olarak ortaya çıkmaktadır (1). Bu arayışlar sonucunda zaman içinde eğitici merkezli olan klasik eğitim sistemi, öğrenci merkezli eğitim sistemine evrilmiştir. Bu yeni sistemde öğrenme çıktısı, eğitim sürecinden daha ön planda tutulmaktadır. Amaç, öğrencinin eğitimin sonucunda ihtiyacı olan bilgi ve becerilerin ne kadarını öğrenebildiğine odaklanmaktır (2). Halen klasik eğitim sisteminde ısrar eden üniversiteler olsa da dünyada pek çok üniversitede öğrenci odaklı sistem klasik eğitimin yerini almıştır. Teknolojideki baş döndürücü değişim hızı elbette eğitim sisteminde de kendine yer bulmuş ve böylece bilinen klasik tıp eğitimi yerine artık e-öğrenme adı verilen yeni sistem yaygınlaşmıştır (3-5). Özellikle 2000’li yıllardan sonra internetin yaygınlaşması bilgisayar teknolojilerinin ilerlemesi ile daha kaliteli ve hızlı veri paylaşımı ile e-öğrenme dünyanın her yerinde kullanılabilir ve erişilebilir hale gelmiştir. Bu da zaman ve mekân açısından bir merkeze (üniversite kampüsleri-sınıflar-amfiler) bağımlılığı ortadan kaldırmıştır. Tıp eğitiminin sadece öğrencilik dönemiyle sınırlı olmayıp mezuniyet sonrasında da devam eden bir süreç olduğu dikkate alındığında mesleki hayatları boyunca hekimlerin ihtiyaçları olan eğitim hedeflerine ulaşmaları hem kolay hem de daha ucuz hale gelmiştir.

¹ Uzm. Dr., Şişli Hamidiye Etfal E.A.H, Çocuk Cerrahisi Bölümü, dogakanyigit@gmail.com

² Uzm. Dr., Al Emadi Hospital, Acil Tıp Bölümü, md_kaynak@yahoo.com

eğitimler yer almaktadır (19). Ülkemizde henüz zorunlu olmasa da pek çok ülkede mesleki lisansın devamı için mezuniyet sonrası eğitimlere periyodik olarak katılım zorunluluğu vardır. Bu durum e-öğrenmenin sadece tıp fakültesi eğitimi sürecinde değil sonrasında da oldukça önemli rol üstlenmesini sağlamaktadır.

Tüm bunların yanında e-öğrenmenin bazı dezavantajları da mevcuttur. E-öğrenme sosyal iletişime olanak sağlamaz. Kendi kendine disipline olmakta zorlananlar e-öğrenmeye ayak uydurmada güçlük yaşayabilirler. E-öğrenme için gerekli teknik ekipman bir maliyet ortaya çıkarmaktadır ve e-öğrenme içeriğinin yaratılması karmaşık bir sistemdir (20).

SONUÇ

E-öğrenmenin gelecekte çok daha yoğun bir şekilde hayatımızda olacağı aşîkardır. Teknolojinin ilerlemesiyle çok daha hızlı ve kaliteli eğitim platformlarının geliştirilmesi mümkün olabilecektir. Şimdilerde çok mümkün görülmeyen bazı eğitim konularının, kursların, yeni geliştirilecek yazılımlarla yüz yüze eğitimi aratmayacak kadar etkili bir şekilde yapılabilecek olması artık hayal değildir. Bunu kabul ederek gerek bireysel olarak gerekse ülke çapında yeniliklere açık ve hazırlıklı olmak, bu alanlara yatırım yapmak en doğru strateji olacaktır. Aksi takdirde, eğitim alanında geri kalmakla birlikte aynı zamanda ciddi ekonomik fırsatlarında kaçırılması söz konusu olabilecektir.

KAYNAKÇA

1. Schmidt Gh, Neufeld V, Nooman M, Ogunbode T., "Network Of Community-Oriented Educational Institutions For The Halth Sciences", Academic Medicine, 1991;66:259-263.
2. Bound D, Fletti G, "The Challenge of PBL", London 1991.
3. Dolmands D, Gijsselaers W, Moust J, Grave W, Wolfhagen I, Vleuten C. , "Trends in Research on The Tutor in Problem-Based Learning: Conclusions And Implications For Educational Practice And Research", Medical Teacher 2002;24:173-180.
4. Bates A.W, Poole G, "Effective Teaching With Technology in Higher Education", San Francisco, 2003.
5. Jorge G.R., Michael J.M.; Rosanne M.L., "The Impact Of E-Learning in Medical Education", Academic Medicine, 2006;81:3;207-212.
6. Khan HB. Web Based Training, 2001, United States of America.
7. William H. Designing Web-Based Training, 2000, United States of America.
8. Masic I.E-Learning As New Method of Medical Education. Acta Inform Med. 2008;16(2): 102-117.
9. Başer A. Atatürk'ten Günümüze Tıp Eğitimi. Tıp Eğitimi Dünyası. 2017;48:70-83
10. Gürpınar E. Medical Education and E-learning. Tıp Eğitimi Dünyası.2008;27:19-25
11. Tony Bates A.W. Technology,E-Learning and Distance Education.2nd Edition. İngiltere. Routledge, Taylor&Francis Group.

12. TURKMIA (2007) Tıp Fakültesi Öğrencilerinin İnternet Kullanımı ve E-öğrenme'ye İlişkin Tutumları: Başkent Üniversitesi Uygulaması. (18/11/2020 tarihinde <https://turkmia.net/kongre2007/cd/pdf/72-77.pdf> adresinden ulaşılmıştır)
13. Huynh R. The Role of E-Learning in Medical Education. *Academic Medicine*. 2017;92(4)430
14. Ruiz JG, Michael JM, Rosanne ML. The Impact Of E-Learning in Medical Education. *Academic Medicine*, 2006; 8;3;207-212.
15. Frehywot S, Vovides Y, Talib Z, et al. E-learning in medical education in resource constrained low- and middle-income countries. *Human Resources for Health*. 2013;11:4
16. Jayakumar N, Brunckhorst O, Dasgupta P, et al. e-Learning in Surgical Education: A Systematic Review. *Journal of Surgical Education*. 2015;72(6):1145-1157
17. Chodorow S. Educators must take the electronic revolution seriously. *Acad Med*. 1996;71:221-26
18. Walsh K. E-learning in medical education: the potential environmental impact. *Education for Primary Care*. 2017;29(2):1-3
19. <https://www.researchandmarkets.com/reports/5018693/e-learning-market-global-outlook-and-forecast>.
20. Aykaç Z. Anesteziyoloji ve E-Öğrenim. *Türk J Anaesth Reanim* 2013; 41: 106-10,